

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **A.**, bývajúcej v S., **o vymoženie 1.722,76 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 Er 147/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2014 sp. zn. 19 CoE 54/2014, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník uznesením z 18. novembra 2013, č.k. 3 Er 147/2007-33, exekúciu, vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie. Rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 4 a § 45 ods. 1 a 2 zákona

č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc na konanie a rozhodnutie vo veci rozhodcovským súdom, je upravená iba ako zmluvný odkaz na všeobecné podmienky zmluvy o úvere a splýva s ostatnými dojednaniami. Nebola osobitne dojednaná k zmluve o úvere, ani osobitne podpísaná a nevyplýva z nej, že povinná bola oboznámená s tým, že spory medzi zmluvnými stranami môžu byť riešené rozhodcovským súdom. Podpis na úverovej zmluve, ktorá iba formálne odkazuje na všeobecné podmienky, podľa názoru súdu nepostačuje na to, aby bola riadne preukázaná vôľa povinnej uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že oprávnená nemá exekučný titul. Pretože súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, považoval návrh na zmenu súdneho exekútora za bezpredmetný a zamietol ho. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 26. júna 2014 sp. zn. 19 CoE 54/2014, uznesenie v napadnutej časti (okrem výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora) potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Uviedol, že v danom prípade neboli dané dôvody na prerušenie konania v zmysle uvedených ustanovení, a stotožnil sa s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považujúc ho za vecne správne potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, preto je rozhodcovský rozsudok právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky a nie je spôsobilým exekučným titulom.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení, napadla dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinnej vystupoval vedľajší účastník, ďalej uviedol, že súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci

podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), súdy sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Oprávnená žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. b/ O.s.p. dovolací súd dopĺňa, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Predmetné ustanovenie sa totiž zaoberá otázkou právnej subjektivity účastníkov konania (§ 19 O.s.p. v súvislosti s § 7 a § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ich existencie, resp. neexistencie v právnom zmysle slova (pozri

aj uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 15/2011, 5 Cdo 441/2014 alebo 7 Cdo 21/2010) a nie prípustnosťou vedľajšieho účastníctva. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník ako občianske združenie je právnickou osobou (§ 18 ods. 2 písm. a/ Občianskeho zákonníka) zapísanou v príslušnom registri, má spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 18 ods. 1 OZ) a tým pádom aj procesnoprávnu spôsobilosť (§ 19 O.s.p.).

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová